

101 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Beter een lap as een gat

De klêere wazze vroeger aarg duur en de mense wazze aarm. Daerom wier een grôôt gedêelte van de tijd van de huisvrouw besteed an de ripperaosies van de klêere, zôas stoppe en verstelle. Deuze worde kanne ze tegeswoordig amper meer. Toen was 't nôdzaakelijk om slijtaozie zô veul mogelijk tege te gaon.

Op de lêêgere school leerde je al braaie en haoke, maor ok stoppe en verstelle. Sommige maaisies gonge daernae naer de vakschool of op naaies (naailes) bij een naaister, maor 't kosttende aalebaai geld en dat was t'r niet. Je leerde 't mêêste gewoon thuis van moeders en azzie zelf handig was, kwam 't vanzelf aamel wel voor mekaor.

Verstelnaaister was toen zelfs een beroep. Ze gonge dan ievers 'n daegchie naaie en verstelle. As de mense gêên naamesien van d'r aage hadde, nam ze dat zelf mee. Ze wier dan dikkels mit 'n kroiwaoge gehaald en gebrocht. D'r was hêel wat te ripperere in grôôte huishouwes.

Nou we aalemael kunststoffe hebbe tegewoordig, worde naome van de stoffe uit die tijd al 'n bietjie onbekend. Zô was t'r linne en ketoen, baai en mesjester, keperflenel, kamgaeren, cheviot, zij en wol, maor dat was aarg duur. Wier wol mit ketoen gemengd, dan hà-je jeger, dat wier veul voor ondergoed gebruikt en was lekker waarm in de winter. Dan was t'r ok nog flewêel, pilo en satinet. Aales waer wat an kepot ging, daer wier 'n stuksie ingezet en kò-je 't nie verstelle, dan naaide je 't d'r bovenop, want, zee moeder: "Beter een lap as een gat!"

Lappies bewaore was dus aarg belangrijk. Manne op de wurf of op de boerderij hadde aaltijd wel 'n kniestuk op d'r broek. Mense mit een aander beroep hadde soms de elleboge d'r deur en daer kwam dan ok een nieuw stuksie op. Voor een piloose broek of 'n ketelpak kò-je verstellappies kôope en al was dat nieuwe stuksie veul donkerder van kleur as de ouwe stof die verschote was van 't wasse, daer gaf niemand wat om, want 't was toch beter 'n lap as 'n gat!

Deurgeslete boordties en mesjestte van overhemde wiere mêêstal omgekeerd. Van 't waarkboezeroen wier van ondere wel 's een stuksie afgeknipt om een nieuw boordtie van te maake. 't Afgeknipte dêel wier dan vervange deur een ander lappie, want dat zat toch in de broek: zô riddeneerde ze. Oud goed wier dan ok van z'n levesdaege nie weggedaen. D'r zat aaltijd nog wel een verstellappie an.

'k Had 's 'n groen laokese mantel. 't Was wel dikke, waarme stof, maor hij was aarg verschote. Gêên nôd. Moeder liet een daegchie de naaister komme die hêt 'm toe gekeerd. Me mantel was weer zô goed as nieuw en 'k was t'r weer hêel de winter netjies mee!